

George Murray Levick

PINGUINO PERBERTITU ETA KRUDELAK

EGOITZ ETXEBESTE ADURIZ
Elhuyar Zientziaren Komunikazioa

IRUDIA: MANU ORTEGA/CC BY-NC-ND

“**S**exu-ohiturak. Zati hori kendu egin-go dugu eta kopia batzuk inprimatuko ditugu guretzat soilik. Zenbat nahiko genituzke?”, idatzi zion Natural History Museum-eko zoologiako arduradunak hegaztien arduradunari. “100” erantzun zion hark. Eta, 1915eko otsailean, 100 kopia inprimatu ziren, denak ere letra lodizko goiburua batekin: **Ez argitaratzeko.**

The sexual habits of the Adélie penguin zen izenburua, Adélie pinguinoen sexu-ohiturak. George Murray Levick-ek idatzitako *Natural History of the Adélie penguin* liburuaren zati bat zen jatorrian. Baina liburua zati hura gabe argitaratu zuten 1915ean; Levickek han kontaktzen zuena gordinegia zen argitaratzeko.

Gertutik ezagutu zituen Levickek Adélie pinguinoak. Scott kapitainak gidatu zuen 1910eko Antartikako Espedizio Britainiarreko zirujau eta medikua izan zen Levick. Espedizio haren helburu nagusia Hego Polora iristea bazen ere, ez zen bakarra. Campbell tenientearen taldeak, esaterako, esplorazio zientifikoa zuen helburu. Scotten taldea Amundsen-ekin lehia bizian Hego Poloaren bila zebilen bitartean, Campbellen taldeak lan handia egin zuen inguru haietako geologia, zoologia, mikrobiologia, meteorologia, eta abar aztertzen. Eta talde hartan zegoen Levick.

Adélie pinguinoen (*Pygoscelis adeliae*) lau kolonia aztertu ahal izan zituen Levickek. Batez ere Cape Adare-koa, ezagutzen den kolonia handiena. Hiru hilabete pasatu zituen Cap Adaren pinguino-arte, argazkiak ateratzen eta behatutako guztia apuntatzen; 1911ko urriaren 13an lehenengo pinguinoa iritsi zenetik abenduaren 31n hartutako azken oharretaraino.

“**N**ekrofilia hura
gehiegizkoa zen Levick
bezalako gentleman
batentzat”

Gogorra zen pinguino haien bizitza. Ez bakarrik jasan behar zituzten kondizioengatik. Gauza ikaragarriak ikusi zituen. Giza itxurako hegazti haien portaeira batzuek hainbeste asalatu zuten, ezen koadernoan jasotako pasarte batzuk, edonork irakurri ahal izatea saihesteko, alfabeto grekoz idatzi baitzituen.

Bidaiaren amaieran, larri ibili ziren Levick eta taldekideak. 1912ko otsailean *Terra Nova* ontziak jaso behar zituen, baina itsas izotzak bidea itxi zion. Negu osoa izotzezko koba estu batean pasatu behar izan zuten. Espedizioko kide Apsley

Cherry-Garrard-ek honela deskribatu zuen egoera *The Worst Journey in the World* liburuan: “Koipea jaten zuten, koipearikin sukaldatzen zuten, eta koipearanparak zituzten. Arropak eta tresnak erabat koipeztuak zituzten, eta kearen ondorioz belztuta, baita lo-zakuak, eltzeak, parretak eta sabaia ere, eta tratatuta eztarriak, eta handituta begiak”.

Scotten taldekoak ez bezala, Levick eta kideak bizirik atera ziren espedizio hartatik. 1913an bueltatu ziren Ingalaterrara. Hurrengo urtean, pinguinoei buruzko lehen lana argitaratu zuen Levickek: *Antarctic penguins, a study of their social habits*. Publiko orokorrarentzat idatzitako lan bat zen, eta oso harre-ona izan zuen. Eta 1915ean *Natural History of the Adélie penguin*, aurrekoa baino teknikoagoa.

Bi lan horietan, behin eta berriz egiten ziren erreferentzia bikoterik gabe gelditzen ziren arren portaerari. *Hooligan* deitzen ziren Levickek. “Taldea txikitzen egon ohi dira koloniaren inguruan. Denboraldiaren hasieran gutxi dira, baina gero asko ugaritzen dira, eta enbarazu eta kalte handiak eragiten dizkiete gainerako biztanle baketsuei. Hasierako gutxi horiek bikoterik aurkitu ez duten arrak dira,

lekoaren berdin-berdina izan da, eta bukaeraraino jarraitu du”.

Nekrofilia hura gehiegizkoa zen Levick bezalako *gentleman* batentzat. Gainera, kanpamentura itzuli eta kide bati kontaktu zionean, harriduraz entzun zuen hark ere behin baino gehiagotan ikusi zuela portaera hori.

Horrez gain, erabat perbertituak ziren pinguinoak. Ar bakartiak masturbatzen ikusi zituen, eta ugaltzeko helbururik gabe ere kopulatzen, baita habian dagoeneko arrautzak izanda ere. Behin “ustez, ar bat eme batekin kopulatzen ikusten ari nintzen, baina bukatu zutenean, hara non ustez emea zena beste ar bat zen; eta ekintza errepikatu zuten posizioak aldatuta, hasieran emea zena hasierako arraren bizkarrera igota”.

Hala ere, okerreana, eta nekrofilia-ekin batera Levick gehien asaldatu zutena, hooliganen *krimenak* ziren. Zaurituta, zutik jarri ezin zen eme bat hiru hooliganek batak bestearen atzetik nola bortxatzen zuten ikusi zuen. Eta antzera txitekin: “Behin amarekin habian zeuden bi txitetako bat pixka bat urrundu zen, eta bat-batean hooligan batek harapatu eta bere amaren begien aurrean bortxatu zuen. Amak, hura gertatzen zen bitartean, habian jarraitu zuen beste txitarekin; eta erasotako txitak ihes egitea lortu eta amarengana bueltatu zenean, hark ez zuen ezer jakin nahi izan kumearekin; mokoka egiten zion habiara bueltatzen saiatzen zen ba-koitzean. Etsita, beste gurasoren batek adoptatzen ote zuen probatu zuen, baina ez zuen inork horrelakorik egin, eta, hainbeste mokokada jaso zituen, ezen azkeneko hil egin behar izan bainuen, oina-zetik libratzeko”. ●

seguru aski... Gero gehitzen direnak, alar-gunak izango dira, moduren batera edo bestera bikotea galdu dutenak. (...) Txitarren bat habiatik urruntzen bada, aukera handiak ditu hooliganen eskuetan bizia galtzeko. Egiten dituzten krimenak hala-koak dira, ezen ez baitute lekurik liburu honetan”.

Hain zuzen ere “krimen” horiek eta beste sexu-praktika batzuk ziren Levickek bere koadernoan alfabeto grekoz idatzi zitue-

nak, eta gero argitaratu gabe gelditu zirenak. Esaterako, azaroaren 10ean honela idatzi zuen: “Arratsaldean ar bat ikusi dut hildako eme baten gorpuarekin kopulatzen. Minutu bat inguru iraun du ekintzak, arraren posizioa kopulazio norma-

P.S: Ia 100 urte geroago, Londresko Natural History Museumeko Douglass Russel-ek Levick-en argitaratu gabeko lana aurkitu du museoaren artxiboetan, eta argitaratu egin du, William Sladen eta David Ainley pinguinoetan adituekin egindako interpretazioarekin batera. Artikulu horretan azaltzen dute, esaterako, hildako pinguinoek kopulatzeko prest dagoen emearen postura bera izaten dutela, eta, ondorioz, estimulu oker batek eragindako erantzuna dela Levick behatutako nekrofilia.